

[Pernille Sams]

der alle omstændigheder, hvis regeringen ikke vil holde fast i alle de tre år, begynde at tage de vurderinger, som indløber her hver dag, op til revision i sin indre sjæl?

Det andet, jeg er nødt til at anholde i ministerens bemærkninger, er, at skatteministeren sagde, at pengene efter vores forslag ville fosse ud af statskassen, uden at vi havde mulighed for at kontrollere, hvor stort beløbet ville blive. Dertil må jeg sige, at det passer jo da i hvert fald ikke. Alle de penge, der vil fosse ud af statskassen på denne måde, bliver jo beskattet igen hos modtageren. Der er jo ikke én krone, der efter vores ordning trækkes fra i skat, uden at den også bliver beskattet igen hos modtageren. Derfor holder det argument jo i hvert fald ikke, og det er jo i virkeligheden regeringens hovedargument. Mon ikke regeringen skulle revurdere, om det ikke i virkeligheden var en meget god idé, at man tager det argument væk.

Pia Gjellerup (S):

Da jeg hørte den konservative ordførers spørgsmål til skatteministeren før, forstod jeg en lille bitte smule bedre baggrunden for, at dette forslag kunne komme frem, for der er øjensynlig nogle ret markante misforståelser med hensyn til, hvordan et fradrag på toppen virker.

Jeg har generelt haft svært ved at forstå, hvorfor der har været en sådan stor dans om det at få fradrag i stedet for tilskud. Der sker det med et fradrag, at man skal betale den samlede regning. Man kan måske, hvis man i september året før kan vurdere, hvor meget man nu vil benytte en sådan ordning, få den indregnet i sin forskudsopgørelse, eller også kan man løbende over året få den ændret en gang imellem for at få fordelt værdien af fradraget på de 12 måneder, man betaler skat. Men man skal altså betale hele regningen, når den kommer, eller også må man affinde sig med at komme til at skyde skævt i forskudsopgørelsen med hensyn til, i hvilket omfang man vil bruge ordningen, og så vente, til man eventuelt får en overskydende skat eller slipper for en restskat i året efter, at man har betalt regningen. Jeg tror, at enhver må kunne se, at det er et ret indviklet system.

I det hele taget har vi herinde talt meget om, at vi har et meget indviklet skattesystem. Nu skal vi altså have viklet arbejde, der udføres i

hjemmet, ind i det også. Jeg kan ikke se, at det skulle være særlig enkelt.

Man har da heldigvis også afholdt sig fra det på andre områder. Jeg fandt forleden – meget inspirerende i forhold til debatten her – en tandlægeregning derhjemme. Den lød på det dobbelte af det, jeg rent faktisk skulle betale, for dér fratrækkes selvfølgelig sygesikringens andel, inden man skal betale tandlægen.

Tænk, hvis man skulle betale det dobbelte – altså det fulde beløb – og så sende regningen til skattevæsenet, som så først i næste års skat ville kunne indregne et fradrag svarende til det tilskud, man ellers havde fået med det samme.

I Socialdemokratiet synes vi, at det er meget vigtigt, at det kæmpe skattesystem holdes udenfor, og at det bliver så nemt at administrere som overhovedet muligt, nemlig ved, at det ikke er de enkelte forbrugere, der skal have et mellemværende med det offentlige, men kun de enkelte firmaer. Der vil det kunne gå meget lettere. De vil være bedre rustet til at lave deres regnskab over de 65 kr., der fratrækkes for hver time, der ydes. De fratrækkes umiddelbart på regningen, og så er forbrugeren ude over det problem. Man skal ikke tænke på det mere. Man kan faktisk smide regningen væk.

Spørgsmålet om den asociale fradragsordning var skatteministeren inde på, og det vil jeg så ikke bruge mere tid på. Men spørger man om, hvad fradraget egentlig er værd for de mere almindelige indkomstgrupper, kan man sige, at hvis fradragsordningen skal være konkurrencedygtig, skal den aftalte timepris helt op på over 145 kr., før det er til gunst for én at have en fradragsordning. Det er i øvrigt et beløb, der vil stige over de kommende år, fordi skattereformen bliver indført successivt. Det vil sige, at man med en fradragsordning kommer til at narre alle de mange, som aftaler sig til ordninger til en pris lavere end 145 kr. Og det vil være mange, fordi den indførte ordning netop er designet til og indrettet på, at det er enkle ting, der skal laves i ens hjem, og det kan man betale sig fra mod at få dette tilskud.

Så er der en ting, som jeg synes er værd at bemærke i denne debat: Det er den revolution, der er sket i forhold til, hvor meget man skal arbejde for at kunne betale sådan en time. Tag er man en sådan rengøringstime til 145 kr. og et medlem af det danske samfund, der tjener et sted omkring 200.000-250.000 kr., skulle ved-